

[1972 டிசம்பர் 6]

4. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட மோதல் பற்றியும், காவல்துறையினர் செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி கிளைவ் விடுதிக் குள் நுழைந்து மாணவர்களைத் தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்தும்

MR. DEPUTY SPEAKER : Under rule 42 of the Assembly Rules, Thiru R. Ponnappa Nadar has given notice of an adjournment motion to discuss a definite matter of urgent public importance., viz.

“The trespass of the police into the Clive’s Hostel of St. Josephs’s College, Tiruchirappalli and resorting to indiscriminate lathi charge on the students causing grievous injuries to several of the students. As a result the life of a student is in danger.”

என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்களும் இவைகளைக் குறித்து ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவராக இது எப்படி சபையை ஒற்றிவைக்கக்கூடிய பிரச்சினை என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr Deputy Speaker, Sir, it is an important incident that has happened in and around Tiruchirappalli to which I want to focus attention of the Hon. House. Because, many things, unwanted things, have happened and it is startling to know that such things have happened while the House was sitting. This has happened on 4th December 1972 in Tiruchirappalli, in the Clive’s Hostel whereve police have made a raid of the hostel and many students and others hal sustained injuries. Rev. Father Tazhapillai, the Warden of the Hoste states that without provocation, the police entered the premises and they went from room to room and had beaten the students. That is the statement of the Warden of the Clive’s Hostel.

திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம் : அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்கள். ஆங்கிலம் தெரியாத உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். எங்களுக்குப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆங்கிலத்தில் பேசலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தமிழில் பேசுவதைவிட ஆங்கிலத்தில் பேசுவது எனக்கு இலகுவாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் தான் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறேன். எனது நண்பர் அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் புரியும் என்று எனக்கு நன்கு தெரியும்.

Sir, the police have entered the Hostel premises and in the history of the hostel of 100 years, police have never entered those premises without the permission of the authorities and it is a novel thing that many students even teen-agers have been beaten up.

1972 டிசம்பர் 6] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

It is stated that the clash was between the busmen and the students and there was a situation in which the busmen took the law into their own hands, blockaded not only the roads but other public streets and they were acting according to their own whims and fancies. One Student by name Dorairaj is said to have received serious injuries and he is in a serious condition. That is the report which I have received from some source. Moreover 32 students mostly teenagers sustained injuries and they are admitted in the hospitals. What is the necessity or what is the reason for making such a raid?

Another point which I want to bring to the notice of the Chief Minister is that the police entered the hostel premises and they ransacked the rooms and it is reported that the watches, rings, time-pieces, etc., kept by students in the rooms have been removed from their rooms. Moreover, there is no law and order prevailing in that area and it is also stated that the people who have taken refuge in the Mariamman temple were assaulted by the police and a boy student and a girl student were beaten up inside the temple. Then the doors of shops and presses in the vicinity which have been closed were forced open and the business premises were also ransacked and the persons who were found to be inside the premises were beaten up and that is the sorry state of things and that is the unwanted state of things which are prevalent there. The responsibility for these happenings must be gone into in greater detail.

Sir, there is absolutely no justification for the police to enter the Clive Hostel and this is an inroad on the freedom of the authorities concerned and that has been maligned by the conduct of the police as well as the other people who aided them and abetted them in committing these offences. Sir, I would very much want that a judicial enquiry is needed so that all these matters may be gone into in detail. It is also stated that the R.D.O. is stated to have entered the premises and a jeep is alleged to have been set on fire on the subsequent day, that is on 5th December 1972. What is the necessity and what is the provocation for all these things, and this House is entitled to know that. There is a tense situation prevailing in that area and colleges have been closed and they will be reopened only on 2nd January 1973. Such a situation is prevailing not only in Tiruchirappalli but also in places in and around it and the whole atmosphere is surcharged with emotion. I would say that strict action will have to be taken against the persons who are responsible for it. It is also stated that the entry of the R.D.O. into the premises is not necessary. The R.D.O. entered the premises with a posse of constables and they took the law in their own hands and teenagers

360 திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளைவ் விடுதிக்குள் நுழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1972 டிசம்பர் 6]

between the ages 10 to 15 years were mercilessly beaten. All these atrocities do not speak well of the Government and also the Police Department. I would once again say that the anti-social elements are making a capital out of it. It is also stated that more than 32 persons had sustained injuries. Also one of the busmen is alleged to have entered the hostel and beaten the students. To say that teenagers had beaten the busmen is a cock and bull story which is unheard of. So, it is better that the Government should enter into a full discussion so that all the matters may be placed before the House and the Members may be knowing the full details regarding these incidents. I also want to inform the House that the student leaders and political leaders also visited the locality and all of us are agreed that a judicial enquiry should be conducted on the incidents as a judicial enquiry was ordered in the case of the Palayamkottah incidents for a limited purpose. It should have been a proper thing if a judicial enquiry had been ordered for the entire incidents. I hope and trust that this Government would take prompt and immediate steps to institute a judicial enquiry, failing which there would be commotion.

The students are very much agitated and they fear that their lives are in danger and they have no protection. So, it is the elementary duty of this Government to afford adequate protection to the student community. Also, such a thing should not recur in other districts also. So, it is better that a judicial enquiry by a High Court Judge is immediately ordered by this Government. With these words, I once again say that the House do stand adjourned to discuss this most important matter.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்வர்களே, திருச்சியில் 4-12-1972 அன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி போன்று அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சிகள் தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் இன்றையதினம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. என்பதை நான் கூறுகின்ற போது, அரசாங்கமும் அதனை அறியும் என்பதை நான் அறிவேன். 4-ந் தேதி அன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியின் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே உள்ள கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அனைத்தும் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்கிறபோது, சில பள்ளிகள், கல்லூரிகள் நாளை அல்லது மறுநாள் மூடப்படலாம். அப்படி மூடப்பட்டிருக்கின்ற பள்ளிகள் கிருஸ்னம் பண்டிகை ஒட்டி வருகிற விடுமுறைக்குப் பிறகு தான் அதாவது ஜனவரி 2-ம் தேதிக்குப் பிறகு தான் திறக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆணையை திருச்சி கலெக்டர் அவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கிறபோது, இந்த ஆண்டு படிக்கும் மாணவர்கள் இந்த ஆண்டு பரீட்சை எழுதுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது.

மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி கிளை விடுதிக்குள் நுழைந்து மாணவர்களைத் தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

1972 டிசம்பர் 6]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இது ஒருபுறம் இருக்க இந்த நாட்டில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நாட்டுமையாக்கப்பட்ட பஸ் ஊழியர்களின் நிலைமையைப் பார்க்கிற போது, அது மிகவும் கவலைக்கிடமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. பஸ்கள் ஓடவில்லை, பஸ் ஊழியர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை, மாணவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இது போன்ற சம்பவங்கள் பானையங்கோட்டை, மதுரை, நாகர்கோவில், சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களிலும், தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களிலும் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இது உண்மையிலேயே ஒரு பதட்டச் சூழ்நிலைதான். இது இன்னும் தொடரவேண்டுமா? இதற்கு காரணம் என்ன என்பதை அரசாங்கம் இன்னும் சிந்திக்காமல் இருக்கிறது. இனியாகிலும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இரண்டாகப் பிரிகிற வரையில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் அதிகமாக இல்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். தமிழ்நாட்டிற்கு இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த பதட்ட நிலைமை, பல்வேறு வகையில் அரசுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் இழப்பு, நஷ்டம், சொத்துக்களுக்கு நாசம் இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம், நம்மை ஆள்கின்ற திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இரண்டாகப் பிரிந்ததன் விளைவாகத்தான் உருவானதே அல்லாமல் வேறு அல்ல என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நான் அறிகிறேன்.

இந்த ஆண்டு 400 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் ஏற்பட்ட சேதங்களின் விளைவாக ஏற்பட்ட நஷ்டத்தின் காரணமாக ஏழை எளியவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்கு அது பயன்பட்டதா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாகவே இருக்கிறது. போக்குவரத்து இலாகாவிற்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் 60 லட்சத் திற்கு இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இலாகாவிற்கு மட்டும் இவ்வளவு ஆகியிருக்கிறது என்றால் சட்டம் ஒழுங்கு குலைந்ததால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் தான் இது என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். பஸ்களை சரி செய்வதற்குத் தான் இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டதே தவிர, மொத்தத்தில் பார்த்தால் 60 கோடிக்கு நஷ்டம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதுபோன்று பல்வேறு இலாக்காக்களிலும் இப்படிப்பட்ட நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி மிகப்பெரிய அளவில் பொது சொத்துக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நஷ்டம், கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கும் நிலைமை, பள்ளிகள் மூடப்பட்டிருக்கும் நிலைமை இவைகளெல்லாம் பார்க்கிற போது, இவற்றையெல்லாம் போக்குவரத்து உள்ள ஒரேயொரு மார்க்கம் இந்த அரசாங்கம் ராசிமாடா செய்து விட்டு, நல்லதொரு அரசாங்கம் வருவதுதான் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இன்று இருக்கும் சூழ்நிலையில் இதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் பிற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து, இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

362 திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளை விலுதிக்குள் நுழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

[1972 டிசம்பர் 6]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத்
தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

That the House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., violence behind the student-busmen clash in Trichy and entry of police into Olive's Hostel of St. Joseph College and beating a number of students.

என்கின்ற அளவுக்கு நான் கொடுத்திருக்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் அங்கு நடந்திருக்கக்கூடிய சில நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். நான் இங்கே மிக வேதனையோடு இந்த அவையிலே குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், கிளைவ் ஹாஸ்டலில் வெளிப்புறமாக ஏராளமான குண்டர்களும், அதோடு சில பஸ்கள் சம்பந்தப்பட்ட டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள் ஒரு பக்கத்திலும், ஏறத்தாழ 300, 400 பேர்கள் அந்த ஹாஸ்டலைச் சுற்றி இருந்து கொண்டு, அந்த ஹாஸ்டலில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களைத் தாக்க முயன்றார்கள். அதுதான் அடிப்படை விஷயம். தாக்க முயன்ற நேரத்தில் என்ன செய்யவேண்டும்? ஒரு நாணயமான அரசாங்கம், ஒரு ஒழுங்கான அரசாங்கம், திறமை இருக்கக்கூடிய ஒரு அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டும்? அந்த மாணவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். ஆனால், என்ன செய்தார்கள்? அங்கே போலீஸ் இலாகாவில் இருக்கக் கூடியவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? ஆர்.டி.ஓ. திரு. ராமசாமி என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அதைப்பற்றித்தான் நான் இங்கே மிக காட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஆர்.டி.ஓ. ராமசாமியை சஸ்பெண்டு செய்ய வேண்டும். ஆர்.டி.ஓ. ராமசாமிக்கு அங்கே என்ன வேலை? மாணவர்களைக்காப்பாற்றுகிற வேலை. செயின்ட் ஜோஸப் கல்லூரிக்குச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய, அங்கே படிக்கக் கூடியமாணவர்கள் கிளைவ் ஹாஸ்டலில் இருக்க கிறார்கள். கிளைவ் ஹாஸ்டலில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களைத் தாக்க ஒரு பெரிய ரௌடிகள் கூட்டம் அந்த ஹாஸ்டலைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த மாணவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்ற நாடகத்தை நடத்தி, காப்பாற்றுவது போல இந்த ஆர்.டி.ஓ. ராமசாமி ஹாஸ்டல் கேட்டிலே வருகிறார்..

திரு. கு. காமாட்சி : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஆர்.டி.ஓ. ராமசாமியைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர் ஒரு சபரிமலை பக்தர். சபரிமலை செல்வதற்காக விரதம் பூண்டு கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Is this a point of order?

மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளைவ் விடுதிக்குள் துழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

1972 டிசம்பர் 6]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம்.
இரண்டு நாட்களாக முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மதிப்பிற்
குரிய உறுப்பினர் காமாட்சி அவர்களுக்கும் சபரிமலை பேரிலும்
ஆண்டவன் பேரிலும் பக்தி வந்திருக்கிறது. ரொம்ப சந்தோஷம்.

திரு. கு. காமாட்சி : அவர் சபரிமலை பக்தர் என்றுதான் நான்
இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஒருவேளை அவர்களுக்கு மாண
வர்கள் மீது பக்தி இல்லாமல் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு அதிகாரியைப்
பற்றிப் பெயர் குறிப்பிட்டு உறுப்பினர் அவர்கள் இவ்வளவு தூரம் பேசுவது
அவ்வளவு சரியல்ல. அந்த அதிகாரிக்கு விளக்கம் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு
கிடையாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு
வாய்ப்பு உண்டு. அந்த அதிகாரி சரியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்
அப்படி ஒன்றும் கிடையாது என்று அவர் வேண்டுமானால் சொல்லலாம்.
எதற்காக ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுப்பது, போலீஸிலிருந்து
ஒரு ரிபோர்ட்டு வாங்கிக்கொண்டு இருக்கலாமே? நான் எதற்காக
இங்கே பேசுவது? நம்முடைய கோணத்திலிருந்து பேசுவதற்குத்தான்
இன்று காலையிலே எனக்கு மாணவர்கள் மூன்று பேர்கள் திருச்சி
யிலிருந்து டைரக்டாக கால் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான்
நான் பேசுகிறேன். நான் விஷயம் தெரியாமல் பேசவில்லை. விஷ
யத்தைத் தெரிந்து கொண்டுதான் பேசுகிறேன். ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்
கொடுத்திருப்பதன் நோக்கம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு
பதில் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் மூலம்
என்ன விஷயங்கள் வருகின்றன என்று ஜனநாயக ரீதியில் அந்த
வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு, போலீஸ்காரர்கள் சொல்வதற்கும்,
அங்கத்தினர்கள் சொல்வதற்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று
பார்த்து பதில் சொல்லவேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் எதைச் சொன்னா
லும் அதை நம்பக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கக்கூடாது. பொய்
சொல்வதில் நமக்கு என்ன லாபம் இருக்கிறது? ஒன்றும் கிடையாது.
நடைபெற்ற சம்பவத்தைப்பற்றி சொல்கிறேன். ஆண்டவனைப்பற்றி சிந்
திப்பது ரொம்ப நல்லது. சபரி மலைக்கு அல்லது திருப்பதி வெங்க
டேஸ்வரர் கோவிலுக்குப் போவது ரொம்ப நல்லது. ஆட்சேபணை இல்லை.
சந்தோஷம், வரவேற்கிறேன். நான் சொல்வது என்னவென்றால்,
கிளைவ் ஹாஸ்டலில் உள்ள மாணவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதாகச்
சொல்லி அங்கே நடந்தது என்ன? பிரான்சிஸ் மலைப்பள்ளி அவர்
கள், துணை வார்டன் அங்கே நின்றுகொண்டிருக்கிறார். அவர் அங்கே
இருக்கின்ற நேரத்தில் ராமசாயி வருகிறார். வந்து என்ன சொல்கிறார்,
“நான் உங்களுக்கு பாதுகாப்பு தருகிறேன். போலீஸ் படையை எடுத்துக்
கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே, உள்ளே போக நீங்கள் விடுங்கள்” என்

364 திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயிண்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளவ் விடுதிக்குள் துழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1972 டிசம்பர் 6]

சொல்கிறார். மாணவர்களிடத்திலிருந்து கேட்ட விவரத்தைத்தான் சொல்கிறேன். அப்படி சொல்கிற நேரத்தில், “நமக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு ராமசாமி இவ்வளவு ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார்கள்” என்று ஸப்-வார்டன் அவர்கள் இவர்களை உள்ளே விடுகிறார்கள். உள்ளே விட்டதும் என்ன ஆயிற்று? வெளிப்புறம் காம்ப்வுண்டிக்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய குண்டர்கள் கற்களை வீசிக்கொண்டு விரட்டி, “பிலீஜ் ஃபோர்டு” போல—சென்ற ஆண்டு மெடிகல் காலேஜ் மாணவர்களுக்கும், போலீஸ்காரர்களுக்கும் இடையே நடந்தது போல—identically the same clash முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்—அதே மாதிரியாக ஸேம் காட்சி அங்கே நடைபெற்றது. ராமசாமி அவர்கள் உள்ளே போகிறார்கள். வெளியே என்ன நடக்கிறது? ராமசாமிக்கு பின்னால் பல போலீஸ் அதிகாரிகள், போலீஸ் படை ஏறத்தாழ 100, 150 போலீஸ் படைபினர் வந்து விட்டார்கள். ராமசாமி அவர்கள் பாதுகாப்பு கெட்டுப்பதாக உள்ளே போனார்கள். “நீங்கள் முதலிலே போங்கள், ஏதோ பாதுகாப்பு கொடுப்பது மாதிரி உள்ளே போங்கள், பின்னாலே நாங்கள் வருகிறோம்” என்று திட்டமிட்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் விஷயம். மாணவர்களை அடிக்க வேண்டும் என்று ஆர்.டி.ஓ. சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள் இந்த நேரத்தில் என்று எனக்கு புரியவில்லை. இப்படி திட்டமிட்டுச் செய்வதை நாம் எப்படி அனுமதிக்க முடியும்? அவர்கள் வருகிறார்கள். அப்பொழுது என்ன ஆயிற்று? பக்கத்தில் கற்களை வீசிக்கொண்டு அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஒருபுறத்தில். போலீஸ்காரர்கள் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இவர்கள் மீது லத்திகளை பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்? ஏன் இப்படி செய்திருக்கிறார்கள்?

The whole House should condemn this.

(சிரிப்பு) சிரிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தமாஷாக இருக்கிறது. மாணவர்கள் அடிபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் உங்களுக்கு சிரிப்பு வருகிறது (குறுக்கீடு). மாணவர்கள் அடிபட்டார்கள். ராமசாமிக்குப் பின்னால் போலீஸ்காரர்கள் வந்து மாணவர்களை அடிக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 100 மாணவர்கள் அடிபட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் பண்ட-மெண்டல் விஷயம். மாணவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோம் என்ற சாக்கை வைத்துக் கொண்டு உள்ளே வந்திருக்கக்கூடிய அந்த போலீஸ்காரர்கள்.....

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : பத்திரிகை செய்திகளில் கூட ஆர்.டி.ஓ. சமாதானப்படுத்துவதற்காக உள்ளே சென்றதாகவும், பிறகு அந்த வழியில் போலீஸ்காரர்கள் சென்றதாகவும் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆர்.டி.ஓ. திட்டமிட்டு செய்தார்கள் என்று “மைண்ட் ரீடிங்” செய்வது அவையிலே இல்லாத ஒரு ஆபீஸரைப் பற்றி அப்படி சொல்வது அவ்வளவு முறையல்ல. சபையின் மதிப்பையும், மரியாதையையும்

திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட 365
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயிண்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளை விடுதிக்குள் துஷழந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

1972 டிசம்பர் 6]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தவறான வழியில் எடுத்துச் செல்லக்கூடும் இப்படிச் சொல்வது.
ஆகவே. இத்தகைய கருத்துக்களை வெளியிடக்கூடாது என்று ஆணையிட
வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பத்திரிகையிலே இருக்கக்கூடிய
செய்தியை நான் இங்கே கூறவில்லை....

திரு. கு. காமாட்சி : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், மதிப்பிற்
குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது முதலில் ஆர்.டி.ஓ.
பின்னாலே குண்டர்கள் சென்றார்கள் என்று சொன்னார். அதற்குப்
பிறகு பேசும்பொழுது ஆர்.டி.ஓ. பின்னால் போலீஸ்காரர்கள் சென்
டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படி இருவிதமான கருத்துப்படப்
பேசியிருக்கிறார்கள். இதில் எது உண்மை?

MR. DEPUTY SPEAKER : In adjournment motions, you need
not go into the details of the subject-matter of the motion. You just
state the reasons as to why the House should adjourn, its other business
to discuss that subject.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு
இல்லையா?

திரு. கு. காமாட்சி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது
தெளிவாகப் பேசவேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது
மாணவர்களிடையே தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறார்கள்.
மாணவர்களை அடித்தார்கள் என்று சொல்கிறபொழுது ஆளும் கட்சி
உறுப்பினர்கள் சிரிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். அதற்காகச் சிரிக்க
வில்லை. டாக்டர் ஹாண்டே தவறான தகவல்களைக் கொடுத்துக்கொண்
டிருக்கிறார்களே என்றுதான் உறுப்பினர்கள் சிலர் சிரித்தார்கள்.
மாணவர்களை அடித்தார்கள் என்று சொல்லும்பொழுது சட்ட
மன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் சிரிக்கிறார்கள் என்ற தவறான எண்ணத்தை
உண்டாக்குகிறார்கள். மாணவர்களை அடித்தார்கள் என்று சொல்லும்
பொழுது தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ரசித்தார்கள் என்ற தவறான
எண்ணம் வரும். தயவுசெய்து ஹாண்டே அவர்கள் அதைத்
திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்
கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் பேரில் பேசி முடிக்கட்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் சொன்னது ஆர்.டி.ஓ.
பின்னாலே போலீஸ்காரர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப்
பின்னாலே குண்டர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நான் பேசி

திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளை விடுதிக்குள் துஷமந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1972 டிசம்பர் 6]

முடித்தபிறகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லட்டும். நான் பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை வைத்துக்கொண்டு சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லக்கூடாது என்று பல தடவை இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சிக்கும் மதராஸுக்கும் இடையே டைரக்ட் டயலிங் இருக்கிறது. எனக்கு போன் பண்ணி இன்று காலை மாணவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எனக்குக்கூடத்தான் டிரங்க் கால் வந்தது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அப்படியென்றால் நீங்கள் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கவேண்டும். கொடுக்காவிட்டால் நான் என்ன பண்ணுவது? யாரும் அங்கே என்ன நடந்தது என்று இனிமேல் போய் பார்க்க முடியாது. அந்தக் காட்சி நடந்து முடிந்து விட்டது. இனிமேல் வருகிற தகவல்களெல்லாம் “ஹியர்ஸே” யாகத்தான் இருக்கும். போலீஸ்காரர்கள் கொடுக்கக்கூடிய தகவல்களை வைத்துக் கொண்டதான் சொல்லவேண்டியிருக்கும். மாணவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களை அடித்திருக்கிறார்கள். உங்கள் பக்கம்கூட சில மாணவர்கள் இருக்கலாம். தி.மு.க.-வைப்பற்றிச் சிலருக்கு நல்ல ஐடியா கூட இருக்கலாம். அவர்களைக் கூட நீங்கள் “ஆண்டி” பண்ணிக் கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் அவையையாக மாணவர்களை இழந்துவிடுகிறீர்கள். நீங்களே ரொம்ப “ஃபீல்” பண்ணுவீர்கள். தி.மு.க. ஆட்சியில் மாணவர்கள் அடி வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் ரொம்ப வேதனையாக இருக்கும். ஆகவே, அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டும்?

நான் அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்கிறேன். Please remove Ramasmi, R.D.O. and make an enquiry against him. மாணவர்கள் மிகவும் கொதிப்பு அடைந்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

கடந்த 1, 1½ மாதமாகவே, போலீஸ்காரர்கள், பாளையங்கோட்டை சம்பவம் உள்பட, ரொம்ப அத்து மீறிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் They are taking the law into their own hands. If it not nipped in the bud in the initial stages there will be only Police Raj. We are tired of it. Will you do it?

எனக்கு வன்முறைச் செயல்கள் பிடிக்காது. I do not approve of them. இது தொடர்ந்தால் நாளைக்கு நமக்கே நல்லதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அங்கு பார்த்து ஏன் பேசுகிறீர்கள். என்னைப் பார்த்துப் பேசங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இப்படியே நிலைமையை நீடிக்க விட்டால் இனி போலீஸ்காரர்கள்தான் ஆளுவார்கள். முதலமைச்சர் ஆள முடியாது. போலீசார் அத்துமீறிப் போன சம்பவங்களைப்பற்றி மணிக் கணக்காக என்னால் பேச முடியும். இதை நான் குறிப்பிடும்போது எதிர்

திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட 367
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளை விலுதிக்குள் துழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

1972 டிசம்பர் 6]

[டாக்டர் எச்.வி. ஹாண்டே]

கட்சிகாரர் ஏதோ கோபத்தில் பேசுகிறார் என்று என்னுடைய குற்றச்
சாட்டை ஒதுக்கி விடாமல் உண்மையிலேயே அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு
ஏதாவது உடனடியாக ஒரு நல்ல நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது
தான் மாணவர்களுக்கு ஒரு திருப்தியைத் தரும். அப்படி இல்லை
யென்றால் நான் இங்கே எச்சரிக்கிறேன். இதுவே பின்னால், ரொம்பவும்,
வேதனை ஏற்படக் கூடிய நிகழ்ச்சியாக வளர்ந்து விடும். அந்த மாதிரியான
நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டும். உடனடியாக நீங்கள் நடவடிக்கை
எடுத்து இந்தக் கொந்தளிப்பைப் போக்க வேண்டும். முதலமைச்சர்
அவர்கள் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள் என்று பார்க்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, திரு.
பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், திரு.
ஹாண்டே அவர்களும் இந்த அவையின் முன்னால் கொண்டு வந்த
ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை ஒட்டி, திருச்சி நகரத்தில் நடைபெற்று
விட்ட சம்பவங்களை மாத்திரம் அல்லாமல் பாளையங்கோட்டையில் நடை
பெற்ற சம்பவங்களையும் குறிப்பிட்டு இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அமைச்சரவை போலீஸ் துறையினர் என்ன தவறு செய்தாலும்
அவர்களுக்குப் பதுங்கிடம் கொடுக்கிற அளவுக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது
என்பதற்குப் பாளையங்கோட்டை சம்பவத்தையொட்டி எடுக்கப்பட்டிருக்கிற
நடவடிக்கைகள் தக்க சான்றாகும்.

பாளையங்கோட்டையிலே ஒரு புரொபசர், சீனிவாசன் என்பவர், போலீ
சாரால் தாக்கப்பட்டது பேராசிரியர்களுடைய சமுதாயத்திற்கும் போலீஸ்
இலாகாவுக்கும் தமிழக முழுவதும் நடைபெறுகிற ஒரு போராட்டமாகச்
சில பேரால் சித்தரிக்கப்பட்டாலும் அது முழுக்க முழுக்க தனிப்பட்ட
முறையிலே ஒருவருக்கொருவர் இடையே ஏற்பட்ட தகராறு. இந்தத்
தகராறிலே கடமைக்கான உடையணியாத போலீசார், புரொபசர்மீது
தாக்குதல் நடத்தியது தவறு என்கிற வகையில் இரண்டு போலீஸ்காரர்கள்
மீது போலீசாரே வழக்கு தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்லா
மல், அந்த சம்பவங்களையொட்டி அந்த மாணவர்கள் நடத்திய ஊர்வலத்
தில் தாமிரவருணி ஆற்றிலே வீழ்ந்து இறந்த லூர்துநாதன் என்கின்ற
மாணவன் மரணம் குறித்து நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது
என் பதையும் இந்த அவை அறியும்.

அது மட்டுமல்லாமல் முதலில் புரொபசர் தாக்கப்பட அல்லது தாக்கக்
காரணமாக இருந்தது இரண்டு மாணவர்கள். இந்த இரண்டு மாணவர்
களுடைய தகப்பனர் ஆன இன்ஸ்பெக்டரும் பதவியிலிருந்து தற்காலிக
வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இந்த அரசு போலீசாருக்கு, அவர்கள் செய்த தவறுகளுக்கு,
உடந்தையாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு, நான் குறிப்பிட்ட
அடுக்கடுக்கான நடவடிக்கைகளின் மூலம் இடமில்லை என்பது தெளிவா
கிறது.

திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளைவ் விடுதிக்குள் நுழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 டிசம்பர் 6]

அதையொட்டி திருச்சி நகரத்திலே நடந்த விஷயங்களை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து சில பேர் பிரிந்து விட்ட பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிற கலவரங்களின் காரணமாக தமிழ்நாட்டிலே ஏராளமாகப் பொதுச் சொத்துக்கள், போக்குவரத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற கருத்தை அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

திருச்சி நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்பட்ட இந்தச் சம்பவம் கழகத்திலே இருந்து சில பேர் பிரிந்து விட்ட காரணத்தின் தொடர்பாக ஏற்பட்ட சம்பவம் அல்ல. இங்கு பேசிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் சரி, ஜேம்ஸ் அவர்களும் சரி, ஹாண்டே அவர்களும் சரி, 4 ஆம் தேதி நடைபெற்ற சம்பவங்களை மாத்திரம்தான் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த 4-ஆம் தேதி சம்பவத்திற்கு இரண்டாம் தேதி சம்பவம் காரணமாக இருந்தது. இரண்டாம் தேதி என்றால் திருச்சியில் நடைபெற்ற சம்பவம்; இங்கே நடைபெற்ற சம்பவம் அல்ல.

திருச்சி நகரில், சுப்பிரமணியபுரம் என்னுமிடத்தில், திருச்சி மாவட்ட (ரிசர்வ் போலீஸ்) சேமப் படையினர் குடியிருப்பும், ஐமால் முகமது கல்லூரியும் எதிர் எதிரே அமைந்துள்ளன. 2—12—1972 அன்று இரவு சுமார் 10-30 மணிக்கு முதல் திரைப்படக் காட்சி பார்த்து விட்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்த மேற்படி கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், ஓய்வு பெற்ற சேமப் படை (ரிடையர்டு) தலைமைக் காவலர் ஒருவரைப் பரிசுத்தும் காவல்துறையினரையும் அவர்களது குடும்பத்தினரையும் தரக்குறைவான முறையில் பேசியதைத் தொடர்ந்து அந்தத் தலைமைக் காவலருக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையே வாய்ச் சண்டை மூண்டது. இதைத் தொடர்ந்து சேமப் படையினருக்கும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் இடையே நிலைமை கடுமை அடைந்தது.

3—12—1972 அன்று நள்ளிரவு சுமார் 12-30 மணிக்கு 75 பேர்கள் சேமப் படையினர் குடியிருப்பிற்குள் அனுபதியின்றி நுழைந்து, புதுக்கோட்டை சாலையின் வழியாக தளவாட அறையை நோக்கி முன்னேறினார்கள். காவலிலிருந்து சேமப் படை காவலர் குரல் எழுப்பவே, கூட்டத்தினர், அந்த நள்ளிரவில் அங்கு வந்ததற்கு எவ்வித திருப்திகரமான பதிலும் கூறாமல் ஓடத்தொடங்கினார்கள். லேசான பலத்தை உபயோகித்து, சேமப் படை உதவி ஆய்வாளரும், சில சேமப் படை காவலர்களும் அக் கூட்டத்திலிருந்து 14 பேர்களைப் பிடித்து விட்டார்கள். அச்சம்பவத்தில் காயமடைந்த 2 பேர்களுக்கு உள்ளூர் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. பின்னர் நடத்தப்பட்ட விசாரணைகளிலிருந்து அந்நள்ளிரவில் அங்கு வந்தவர்கள் ஐமால் முகமது மற்றும் ஈ.வி.ஆர். கல்லூரிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் என்று அறியப்பட்டது. அவர்கள் உடனே விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். இது குறித்து திருச்சி கண்டோன்மெண்ட் காவல் நிலையத்தில் வழக்கு ஒன்று குற்ற எண் 1059/72 இ.பி.கோ. 147 மற்றும் 448 பிரிவுகளின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது. 3—12—1972 அன்று காலை, காவல்துறை மத்திய சரகத் துணைத் தலைவர், மாவட்ட ஆட்சியாளர் மற்றும் கண்காணிப்பாளர் ஆகிய அதிகாரிகள் ஐமால் முகமது கல்லூரிக்கும். ஈ.வி.ஆர் கல்லூரிக்கும் சென்று, கல்லூரி அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் மாணவர்கள்

மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயிண்ட் ஜோசப் கல்லூரி கிளை விடுதிக்குள் துழைந்து மாணவர்களைத் தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

1972 டிசம்பர் 6]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அத்து மீறிய முறையில் சேமப் படை பிரிவு குடியிருப்புக்குள் நுழையாதிருக்குமாறு எடுத்துரைத்தார்கள். அதே போன்று, சேமப் படையினரும், மாணவர்கள் விஷயத்தில் பெருத்த பொறுமையைப் காட்ட வேண்டுமென்று எடுத்துரைக்கப்பட்டார்கள். இச்சம்பவம்பற்றிய செய்தியும், மாணவர்களின்மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் செய்தியும் 4-12-1972 அன்று மாலை பத்திரிகையில் வெளியாகி இருந்ததைக் கண்ணுற்ற ஜமால் முகமது கல்லூரி மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்குச் செல்லாமல் வழக்கைத் திரும்பப் பெறும்படியும், தங்களை அடித்த சேமப் படைக்காவலரை உடனடியாக வேலை நீக்கம் செய்யவேண்டும் என்றும் கோரிக்கொண்டு, மாவட்ட ஆட்சியாளரின் அலுவலகத்திற்கு ஊர்வலமாகச் சென்றார்கள்.

அவர்கள் செல்லும் வழியில் திருச்சி தேசிய கல்லூரி மற்றும் ஈ.வே.ரா. கல்லூரி மாணவர்களும் சேர்ந்துகொண்டார்கள். ஊர்வலம் செல்லும் வழியில் இரண்டு காவல்துறை வாகனங்களும், தனியார் பேருந்து ஒன்றும் அவர்களால் சேதப்படுத்தப்பட்டன. அவர்கள் தாக்கியதில் காயமடைந்த தலைமைக் காவலர் ஒருவருக்கு மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை அளிக்கப் பட்டது. மாணவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, மாணவர்களை அடித்ததாகச் சொல்லப்பட்ட மூன்று காவலர்கள் (1130 எண் உள்ள சண்முகம், 2606 எண் உள்ள சங்கரன், மற்றும் 2458 எண்ணுள்ள தயாளன்) உடனடியாக தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் மதியம் 2 மணிக்கு மாணவர்கள் கலைந்து சென்றார்கள். திரும்பும் வழியில் மாணவர்கள் பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான பேருந்துகளில் ஏறிக்கொண்டு, தங்கள் விருப்பப்படி, தாங்கள் காட்டும் பாதையில், தங்கள் விருதிகளுக்குச் செல்லுமாறு பணித்தார்கள். பேருந்துகளின் ஓட்டுநர்களும், நடத்துநர்களும் அதற்கு மறுத்துவிட்டார்கள். மாணவர்களைப் பேருந்துகளிலிருந்து இறங்குமாறு வேண்டினார்கள். இதனால் வெகுண்ட மாணவர்கள் அப்பேருந்துகளின் மீது கற்களை வீசிச் சேதப்படுத்தினார்கள்.

இதற்கு முன்னரே, மாணவர்களின் போராட்டங்களின்மீது, பேருந்துகள் தாக்கப்படுவதற்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கும் வகையில், 4-12-1972 அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்று எல்லாக் கட்சி யூனியன்களையும் சேர்ந்த பேருந்து ஓட்டுநர்களால் முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், மாவட்ட ஆட்சியாளர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அவர்களது ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. 3-12-1972 அன்று மீண்டும் மாணவர்கள் வன்முறையில், பேருந்துகள் தாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, பேருந்துகள் ஓட்டுநர்கள் வேலை நிறுத்தம் அனுசரித்தார்கள்.

4-12-1972 அன்று காலை வேலை நிறுத்தம் செய்த எல்லாக் கட்சியையும் சேர்ந்த யூனியன் ஓட்டுநர்கள் 17 பேருந்துகளை மெய்ன்கார்டு கேட்டில் சாலையின் குறுக்கே நிறுத்திப் போக்குவரத்திற்கு பெரிதும் இடையூறு விளைவித்தார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் தனியார் பஸ்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நினைவூட்ட விருட் கிறேன்.

370 திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளை விடுதிக்குள் நுழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 டிசம்பர் 6]

செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி வகுப்புகள் முடிந்து வெளியேவந்த மாணவர்கள் நின்றுகொண்டிருந்த பேருந்துகளில் ஏறிக்கொண்டு, தங்கள் இல்லங்களுக்கு விடச் சொன்னார்கள். ஓட்டுநர்கள் இதற்கு இணங்க மறுக்கவே, பேருந்துகளின் கண்ணாடிகள் மாணவர்களால் உடைத்து எறியப்பட்டது. ஓட்டுநர்கள் விரட்ட ஆரம்பிக்கவே, மாணவர்கள் கல்லூரி விடுதிக்குள் சென்று ஒளிந்து கொண்டார்கள். கல்லூரி வளைவுக்குள் இருந்து மாணவர்கள் பேருந்து ஓட்டுநர்களின் மீது கற்களை வீசினார்கள். ஓட்டுநர்களும் அவ்வாறே திருப்பித் தாக்கினார்கள். தெப்பக்குளத்திற்கு அருகில் உள்ள கல்லூரியின் “கிளைவ்” விடுதிக்குள் இருந்து தாக்கிய மணகளுக்கும், ஓட்டுநர்களுக்கும் இடையே கற்கள் வீசப்பட்டன. அச்சமயத்தில் அங்கு வந்து சேர்ந்த கோட்டாட்சித் தலைவர்கள் இடத்திலும்—அவர்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிடுகிற ஆர்.டி. ஓ. ஆவார். உதவி கண்காணிப்பாளரிடத்திலும், அங்கு கூடியிருந்த டிரைவர்கள் தங்கள் சகாக்கள் சில பேர்களை மாணவர்கள் கல்லூரி விடுதிக்குள் பிடித்து வைத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். மாலை 5 மணிக்குக் கோட்டாட்சித் தலைவரின் ஆணையின் பேரில் காவல் துறையினர் கல்லூரி விடுதிக்குள் சென்று ஓட்டுநர்களை மீட்க முயற்சித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் மாணவர்களால் தாக்கப்பட்டார்கள். இந்தக் கலவரத்தில், உதவி கண்காணிப்பாளரின் விலாவிலும், கோட்டாட்சித் தலைவரின் தலையிலும், ஒரு ஆய்வாளரின் சையிலும் காயங்கள் ஏற்பட்டன. கல்லூரி விடுதிக்குள் இருந்து மூன்று ஓட்டுநர்கள் மீட்கப்பட்டார்கள்.

அதற்குப் பின்னர், மாணவர்கள் சாக்கடை இரும்புக் குழாய்களை சாலையின் நடுவே உருட்டிவிட்டு சாலையில் இடைமறிப்புக்களைத் தோற்றுவித்தார்கள். மெயின்கார்டு கேட்டில் சாலையின் நடுவே பேருந்துகளை நிறுத்திப் போக்குவரத்துக்கு இடையறு விளைவித்திருந்த ஓட்டுநர்கள், மாணவர்கள் இனியும் இவ்வாறு வன்முறைகளை நிகழ்த்தமாட்டார்கள் என்றும், நடந்தவைகளுக்கு நியந்தனைமற்ற மன்னிப்புக் கோரவேண்டுமென்றும் கோரினார்கள். அதே நேரத்தில் மாணவர்கள் காவல் துறையினர்மீது சரமாரியாக கற்களை வீசித் தாக்குதல் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். தலத்திற்கு வந்து சேர்ந்த காவல் துறையினர் மத்திய சரகத் துணைத் தலைவர் கல்லூரிக்குச் சென்று மாணவர்கள் அமைதியாக கல்லூரிவளைவுக்குள் இருக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். மாணவர்கள் தொடர்ந்து கல் வீசியதில், காவல்துறை துணைத் தலைவருக்கு காயமேற்பட்டது. பின்னர் இரவு 7 மணிக்கு மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவ்விடத்திற்கு வந்து மாணவர்களிடையேயும், பேருந்து ஓட்டுநர்களின் இடையேயும் பேசினார். இதற்குப் பிறகு, கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகளின் பேரில் ஓட்டுநர்கள் பேருந்துகளை சாலையிலிருந்து அகற்ற ஒப்புக்கொண்டார்கள் :—

(1) மாணவர்கள் மீண்டும் இம்மாதிரியான வன்முறைச் சம்பவங்களை நடத்தமாட்டார்கள் என்று உறுதியளிக்கவேண்டும்.

(2) இந்த உறுதி அளிக்கப்படும்வரை, பேருந்துகள் ஒட்டப்பட மாட்டாது.

மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயிண்ட் ஜோசப்

கல்லூரி கிளை விடுதிக்குள் நுழைந்து மாணவர்களைத்

தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

1972 டிசம்பர் 6]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(3) பேருந்து ஓட்டுநர்களின் வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து வாடகைக் கார்களும், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களும் கூட ஓடாது. இரவு 9.30 மணிக்கு பேருந்துகள் மாவட்ட ஆட்சியாளரின் அலுவலகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

கல்லூரியின் 'கிளை' விடுதியில் ஏற்பட்ட கலவரத்தில், 24 மாணவர்களும், விடுதியில் வேலை பார்க்கும் சிப்பந்திகள் 4 பேர்களும் காயமடைந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் உள்நாள் தலைமை மருத்துவமனையில் அகப்பினியாளர்களாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். 3 மாணவர்கள் ஸ்ரீரங்கம் மருத்துவமனையில் அகப்பினியாளராக அனுமதி பெற்றுள்ளார்கள். மாணவர்களைத் தவிர, 3 ஓட்டுநர்களும், ஒரு நடத்துநரும், 4 பிரயாணிகளும், சேமப்படைக் காவலர் ஒருவரும் காயமடைந்து, மருத்துவமனையில் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களில் இரண்டு ஓட்டுநர்களும், சேமப்படைக் காவலரும், ஒரு பிரயாணியும் அகப்பினியாளர்களாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

1972-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 4-ம் தேதி அன்று மாலை 7 மணிக்கு திருச்சியிலிருந்து பழனி சென்று கொண்டிருந்த அரசு பேருந்து ஒன்றை, தேசிய கல்லூரி விடுதியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் சிலர் சேதப்படுத்தி, அதைச் சாவிவிட்டுந்து தள்ளிவிட்டார்கள். தகவல் அறிந்த காவல் துறையினர் தலத்திற்கு விரைந்து சென்று அப்பேருந்தை மீட்டார்கள். அரசு ஜீப் கார் ஒன்றும் சேதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

திருச்சி நகரில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 1972-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 4-ம் தேதி அன்று நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் குறித்து காவல் துறையினரால் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

பஸ் தொழிலாளர்களிடம் இன்றைய தினம் அதிகாரிகள் பேசி, பஸ்களை ஓட்டச் செய்வதற்கு முயன்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அமைதி காப்பதற்கும் வன்முறையில் ஈடுபடாமல் இருப்பதற்கும் மாணவர்களும் மாணவர்களின் பெற்றோர்களும் உறுதியளித்த பிறகே திருச்சியில் கல்விக்கூடங்கள் திறக்கப்படும் என்று முடிவாகியிருப்பதாகவும் தகவல் கிடைத்துள்ளது. மாணவர்கள், "தாங்கள் மாணவர்கள்; அதனால் எந்த வன்முறையிலும் ஈடுபடலாம்" என்று துணிந்து மற்றவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதை எவ்வளவு நாளைக்குத்தான் பொறுத்துக்கொள்ள முடியும்?

பஸ் தொழிலாளர்களும் மனிதர்கள்தான். போலீசாரும் மனிதர்கள் தான். கலவரங்களால் பாதிக்கப்படுகிற பொதுமக்களும் மனிதர்கள் தான்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் பல லட்ச ரூபாய் அரசாங்கப் பேருந்துகளுக்கு சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதுவரையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களும் பொதுமக்களும் சகிப்புத் தன்மை

372 திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளை விடுதிக்குள் துழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 டிசம்பர் 6]

காட்டியதே அளவுக்கு மீறியதாகும். இதுபோன்ற பொதுச் சொத்துக் களுக்கும் போக்குவரத்துக்களுக்கும் சேதம் விளைவிப்பவர்கள்மீது போலீசார் நடவடிக்கை எடுப்பது மட்டுமல்ல, இதுபோன்ற கலவரங்களுக்கு முடிவு ஏற்பட பொது மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நான் தந்த தகவல்கள் ஏதோ போலீசாரை கேட்டு வாங்கிய தகவல்கள் என்று யாரும் எண்ணிட வேண்டாம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மூலமும், இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற அமைச்சர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் மூலமும், அவர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை அனைவரும் அறிவீர்கள்—மற்றும் திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பல முக்கியப் பிரமுகர்கள் மூலமும் கேட்டறிந்து, நான் பெற்ற தகவல்கள்தான் இவை என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 2-ந் தேதி இரவு ஒரு ரிட்டயரான கான்ஸ்டபிளுக்கும், 4, 5 மாணவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக இந்த சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக கைது செய்யப்பட்ட மாணவர்கள் விடுதலைச் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 3 போலீசார் சஸ்பெண்டு செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இது சம்பந்தமாக புலன் விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. எனவே, இதுபற்றி மேலும் பிரச்சனைகளைக் கிளப்ப வேண்டாமென்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களையும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களையும், சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களையும் நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது கூட நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இந்த சர்க்கார் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் ராஜினாமா செய்யவேண்டும், ராஜினாமா செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்து, நாங்கள் தகுந்த காரணங்களைச் சொல்லி, தக்க விளக்கங்களைச் சொல்லி, ராஜினாமா செய்யவேண்டியதில்லை என்று பதில் சொல்வதைக் கேட்டு, “நாங்கள் எத்தனை தடவை சொல்லியும் உங்களுக்கு வெட்கமே இல்லையே. ராஜினாமா செய்ய மாட்டேன் என்கிறீர்களே. அதனால் நாங்களே ராஜினாமா செய்து தொலைக்கிறோம்” என்று சொல்லி விடுவார்களோ என்று அஞ்சுகிறேன் (பலத்த ஆரவாரம்.) அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்று நான் பயப்படுகிறேன். எனவே, பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இங்கே எடுத்துக் கூறிய இந்த விளக்கங்களுக்குப் பின்னர் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை; அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய தில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ ராஜினாமாவைப்பற்றி இங்கே கூறினார்கள். இங்கே சபாநாயகராக இருந்த திரு. மதியழகன் அவருக்கு சவால் விட்டிருக்கிறார்கள். ஏ. டி. எம். கே. காரர்களும் சவால் விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நீங்கள் ராஜினாமாச் செய்யுங்கள், நாங்கள் எங்கள் காண்டிபேட்டை

மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளைவ் விடுதிக்குள் துழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

1972 டிசம்பர் 6]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

போட்டு தோற்கடிக்கிறோமா இல்லையா பாருங்கள் என்கிற எனது
ஆலோசனையையும் உங்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்
கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எனக்குத் தெரியும், நீங்களும்
அதைச் சொன்னால்தான் இந்த அவையில் வீரமான ஒரு உரையை
ஆற்றியதாக ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்தநிலை போனால்
மாதத்திற்கு ஒரு மந்திரிசபை வரும். ராஜிநாமாச் செய் என்கிறார்கள்
என்றால் அவர்கள் மக்கள் அல்ல. கலவரங்கள் செய்வது எல்லாம்
மக்கள் அல்ல. காலையில் இருந்து பத்திரிகையில் மிரட்டுகிறார்களே,
அவர்கள் எல்லாம் மக்கள் அல்ல. 71 இல் நாங்கள் பார்க்காத
பத்திரிகையா? 76 வரை பொறுத்திருங்கள். அவசரப்படாதீர்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : காலம் மாறி விட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : காலம் மாறித்தான் 11½
ஆகிவிடும். பிறகு 12½ ஆகும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியபோது ஏதோ நான்
அண்ணா தி. மு. க. வைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இந்த நஷ்டங்களை
விளைவித்தார்கள் என்று கூறியதாகச் சொன்னார்கள். நான் கூறியது
எல்லாம் தி. மு. க. வில் பிளவு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு நாட்டுக்கு
இன்ன இன்ன நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னேனே
தவிர எந்தக் கட்சியும் ஏற்படுத்தியதாகச் சொல்லவில்லை என்கிற
விளக்கத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : On the third night when the Reserve Police
people asked 'who is going', the students ran away, that is what the
Chief Minister said. Has he verified if the Reserve Police people have
the jurisdiction to ask such a question. Were they the people on duty
there? My information is that certain Reserve Constables and other
people on duty called the people and threatened them and so the boys
ran. Another point is this. When Police came they bet because of
their previous anger with the boys. They were angry because of the
students behaviour to a retired Inspector and therefore the Police wanted
to take revenge and that is the information I have received. I want
these points to be clarified. The third point is for the last one week
the Chief Minister appeared completely demoralised, he did not speak
so boldly as today. At least now he has come up and bucked up and
I am glad about it. What was the circumstance to make him lose his
self-confidence, I do not know. What is the Change now.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : களாரிபிகேஷன் என்பதாகப்
பேசும்போது எனக்குத் தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டிருப்பதாக திரு. ஹாண்டே
அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு நன்னம்பிக்கை உண்டு. தன்னம்பிக்கை

374 திருச்சியில் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட
மோதல் பற்றியும், காவல் துறையினர் செயின்ட் ஜோசப்
கல்லூரி கிளை விலுதிக்குள் துழைந்து மாணவர்களைத்
தாக்கியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 டிசம்பர் 6]

உண்டு. ஏதோ நாங்கள் நிலைகுலைந்து போய்விட்டதாக வருணித்தவர்கள் தான் இன்றைக்கு நிலை குலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் வீரா வேசமாக, கடுமையான மொழியில் பேசாத ஒரு காரணத்தினால் வீரம் மழுங்கிவிட்டதாக எண்ணவேண்டாம். எங்களுக்கு வீரம் மாத்திரம் அல்ல, விவேகமும் இருக்கிறது என்பதனால்தான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எந்த முறைகளில் நடந்துக்கொண்டாலும் நாங்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய வழியில் நின்று விடை இறுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

2-ஆம் தேதி ஏற்பட்ட கோபத்தின் காரணமாக 4-ஆம் தேதி அன்று போலீசார் தாக்கி விட்டார்கள் என்றார். அப்படியே மாணவர்களிடத்தில் 2-ஆம் தேதி போலீசாருக்குக் கோபம் ஏற்பட்டிருக்குமானால் அது ஐமால் முகைதீன் கல்லூரி மாணவர்களிடத்தில் ஏற்பட்ட தகராறு ஆகும். ஆனால் தாக்கப்பட்டிருப்பதாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருப்பது செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்டது. அந்த இடத்தில் இருந்து இது மூன்று நான்கு மைல்கள் தள்ளியிருக்கிறது. ஆகவே அவர் கூறிய காரணங்கள் சரியல்ல. 75 பேர்கள் ரிசர்வ் போலீசாரின் குடியிருப்புக்குள் துழைந்தார்கள் என்கிறபோது அவர்கள் தடுக்கப்பட்டு 14 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அதுவும் அவர்கள் மாணவர்கள் என்று தெரிந்தவுடன் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு மாணவர்களை மென்மையாக நடத்தவேண்டுமென்றே நடந்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்குமேல் விவரம் அளிக்க நேரமும் இல்லை, தேவையும் இல்லை என்ற காரணத்தினால் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்கு அவசியம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைகளுக்கு அவசியம் இல்லை என்ற காரணத்தினால் அவற்றிற்கு அனுமதி வழங்க நான் மறுக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாங்கள் இங்கே நடந்த சம்பவங்கள் பற்றி, பாளையங்கோட்டையில் விசாரணைக்கு அனுமதித்தபோது இங்கும் ஒரு விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று கோரியதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. அரசு நீதி விசாரணை நடத்த முன்வராத காரணத்தினால் நாங்கள் இன்றும் தொடர்ந்து வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

[காங்கிரஸ் (ஏ), சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர்கள் சபையை விட்டு வெளியேறினார்கள்.]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்களும், சுதந்திராகட்சி மெம்பர்களும் சபைக்கு வருவதே வெளி நடப்புச் செய்யத்தான் என்பதுபோன்ற நிலையைக்கொண்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. இன்றோடு அந் நிலையைவிட்டு நாளைதினம் முதல் சபையை ஜனநாயக ரீதியில் நடத்திச்செல்ல வேண்டுமென்று கட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 டிசம்பர் 6]

MR. DEPUTY SPEAKER : Hon. Members are aware that yesterday, namely 5th December 1972, hon. Members, Dr. H. V. Hande and Thiru R. Ponnappa Nadar raised points of order and contended, among other things, that the proceedings after 12 noon on December 2, were invalid and void as they were without jurisdiction and against the Constitution and the Rules of Procedure, that the removal of the then Speaker was not valid, that the provision of Article 179 (c) in this regard was not complied with in letter and spirit, that in particular there was no compliance with the requirement of 14 days' notice for a resolution for the removal of the then Speaker that the then Speaker was not given the right to speak in the discussion on the resolution for the removal of the Speaker, and that the Deputy Speaker could not validly preside over the Assembly while the Speaker was in the House. Incidentally they raised other extraneous issues such as refusal to issue duty pass to the party staff, the readiness with which a chair was provided for the Deputy Speaker and the manner in which the mike was switched off.

I then ruled that the proceedings on December 2, after 12 noon were valid and in accordance with the Constitution and the Rules of Procedure and that the then Speaker was validly removed from the office of Speaker. I also stated that I would give my detailed reasons later. I now, therefore, proceed to state my reasons for my ruling.

I first take up the question whether the requirement in regard to 14 days' notice was complied with. It is on record that the Assembly was prorogued with effect from the forenoon of November 15th and that the hon. Member Thiru N. Veerasamy and three other Members gave notice of their intention to move resolution for the removal of the then Speaker from the office of Speaker. It is also on record that, subsequently 181 Members also gave notice of similar resolutions for the removal of the then Speaker from the office of Speaker. It is further on record that the notices of the resolutions by Thiru N. Veerasamy and three other hon. Members were submitted to the then Speaker on 16th November 1972 by the Assembly Secretariat. Article 179 (c) provides that the Speaker may be removed from office by a resolution. The proviso requires only that 14 days' notice shall be given. It does not lay down, nor does any other provision of the Constitution lay down how this 14 days' notice is to be given and when time begins to run for the purpose of the said 14 days.

Rule 26 (2) of the Assembly Rules framed in pursuance of Article 802 (1) of the Constitution for the conduct of the business and regulation of Procedure clearly lays down that notices may be left in the office even when the Assembly is not in session. This rule is not inconsistent

[Mr. Deputy Speaker.]

[1972 டிசம்பர் 6]

with any provision of the Constitution nor is there anything contra in the Constitution. Therefore, this rule is perfectly valid and shall prevail. Even in Lok Sabha, Rule 202 makes it clear that the 14 days prescribed shall be counted from the date of the receipt of notice of the resolution. It is not stated either in the Constitution or in the Assembly Rules or for that matter in any rule of procedure that the 14 days shall begin to run only from the date on which the Assembly has been summoned to meet, much less is it stated that it shall run from the commencement of the sitting. It is not said and it cannot be said that no notice can be validly given during the period the Assembly is not in session. The procedure is otherwise as already stated. Hence the contention that the requirement as to 14 days' notice has not been complied with is untenable.

Secondly, Rule 53 of the Assembly Rules requires that the date for discussion of the resolution for the removal of the Speaker shall be fixed by the Speaker on receipt of notice of such a resolution. This is a mandatory provision. It is also said that the date shall be fixed in consultation with the Leader of the House. It is, therefore, clear that immediately on receipt of the notice, the Speaker shall fix a date for the discussion of the resolution, the only condition being that such a date must not fall within 14 days, but shall be any day after 14 days, "in the language of the rule of the Lok Sabha". Such being the case, when the then Speaker received the notice of the resolution on 16th November 1972 he should have taken steps to consult the Leader of the House and fixed a date. He did not do so nor did he give any indication of his intention to do so. Even on 2nd December, the then Speaker did not give any indication of his intention to do so. On the contrary he gave indication that he would take up other matters. In fact he did not even give an indication that he would comply with the mandatory provision of Article 175 (2), whereunder the Governor has sent a Message to the Assembly for the expeditious despatch of business mentioned therein. The same was included in the Agenda with the approval of the then Speaker. Even so, he did not refer to it at all.

Indeed, the then Speaker in violation of Rule 22 of the Assembly Rules, which mandatorily requires that the first hour shall be question-hour permitted points of order to be raised, though Rule 83 (3) and (4) lay down that the points of order, if any, must relate to the interpretation or enforcement of these rules or such Articles of the Constitution as regulate the business of the House and relate to the business before the House at the moment. Hence the then Speaker acted in gross and flagrant violation of the Constitution and the Rules of Procedure. He abdicated his functions and flagrantly disregarded the mandatory provisions. The Speaker derives his position, power and authority

நிகழ்ச்சிகள் குறித்து எழுப்பப்பட்ட நடமுறைக் கேள்வி
கனின் மீதான பேரவை துணைத் தலைவரின் தீர்ப்பு

1972 டிசம்பர் 6]

[Mr. Deputy Speaker]

from the House. He is, therefore, a servant and not the master of the House. It is his paramount and primary duty to enable the House to function and function smoothly and in order and effectively to transact business before it, having regard to the Constitution and Rules of Procedure framed by the House under Article 208 (1).

The Speaker is elected by the House, viz., the majority of the House and therefore, he holds office only when he enjoys the support of the majority of the Members. When the majority of the Members express their want of confidence in the Speaker, he forfeits the right to preside. In the circumstances the House, in the exercise of its supreme and sovereign power and right decided that the resolution for the removal of the then Speaker be taken up immediately. The moment the House adopted this position, then the provision of Article 181 comes into operation, viz., that the Speaker shall not preside while the resolution for his removal is under consideration. Therefore the House resolved that the Deputy Speaker shall preside.

In this context it is pertinent to advert to the provision in Article 182 wherein the provision is made that in the absence of the Speaker and the Deputy Speaker or any person in the Panel of Chairmen, such person shall preside as may be determined by the Assembly. The Assembly is, therefore, supreme and sovereign and is entitled to determine the person who is to preside, and so adopted the motion that the Deputy Speaker shall preside, under Article 181. Therefore, the House was duly and validly constituted and the Deputy Speaker validly presided over the proceedings on and after 12 Noon on 2nd December as aforesaid.

Thereupon the House adopted another motion that Rule 53, in so far as it requires that the date fixed for the discussion of the resolution for the removal of the Speaker should be intimated to the Members and the resolution circulated to Members, be suspended as provided in Rule 244. Hence the contention that this provision was not complied with is not tenable.

In accordance with the Constitution and the provisions of the Rules of Procedure, the Deputy Speaker called upon Thiru N. Veerasamy to ask for leave of the House to move the resolution for the removal of the then Speaker, as provided in Rule 54 and as more than 35 members stood in support, he declared that leave was granted. Thereupon, the resolution was moved.

The contention that the then Speaker was not given the right to participate in the discussion as provided in Article 181 (2) is not true. The then Speaker was present in the House and yet he did not choose to exercise his right to speak. On the contrary he persisted to sit

[Mr. Deputy Speaker.]

[1972 டிசம்பர் 6]

in his Chair in flagrant disregard and violation of the mandatory provision in Article 181 (1) which requires that he shall not preside when the resolution for his removal is under consideration.

As regards the allegation that the mike was switched off, it remains only to be said that no mike was switched off, and as usual and according to established practice, the mike operates only in favour of those called upon by the person who presides, to speak.

As regards the allegation about the readiness with which a chair was provided for the Deputy Speaker, the Chair on the right side of the Speaker has always been there for Hon. Ministers who are not Members of the House during Division, and therefore, when the House decided to take up the resolution for the removal of the Speaker and that the Deputy Speaker shall preside, the chair was placed there for the Deputy Speaker as ordered by him, inasmuch as he was then by a motion adopted by the House required to preside.

The charge that the duty pass was not issued to the staff of the political parties is a misconceived one. Strangers are admitted only on the orders of the Speaker according to the regulations made by him. The regulations provide that only "visitors' pass" should be issued to strangers to the galleries. Of course, members are entitled to enter and leave the Assembly as well as the precincts of the House. Members of Parliament and Members of the Legislative Council are allotted separate boxes and places. "Duty passes", as the expression denotes, are issued only to officers on duty and not to the staff of political parties. Therefore, the staff of the political parties are not eligible to duty passes but they can go to the rooms allotted for the members of parties and not otherwise. If in the past a pass was issued, it was only a general pass for admission into Fort St. George and the facsimile of the then Secretary must have been put by mistake. No duty pass is given to the staff of any Party.

As regards the charge that the Assembly Secretariat did not obey the Chair and acted under the instructions of the Hon. Chief Minister, it is again misconceived and not well founded. Suffice it to state briefly the Assembly Secretariat is the Secretariat of the House and implements and carries out the orders of the House.

I will now sum up.

Thiru N. Veerasamy, M.L.A. gave notice of a resolution under Rule 52 of the Assembly Rules for the removal of Thiru K. A. Mathialagan, Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly, from the office of Speaker,

1972 டிசம்பர் 6]

[Mr. Deputy Speaker]

as provided in Article 179 (c) of the Constitution. 184 other members also had given notices of similar resolutions for the removal of the Speaker. The period of 14 days' notice prescribed in the first proviso of Article 179 (c) expired. Rule 53 requires that on receipt of the notice of the resolution, the Speaker, shall in consultation with the Leader of the House, appoint a date for its discussion. Though 14 days had lapsed the former Speaker did not fix a date for the discussion of the Resolution. The former Speaker thus evaded his constitutional responsibility and disobeyed the mandatory provisions in the statutory Rule 53 framed in pursuance of the provision in Article 208 (1) of the Constitution. Therefore, the House, in the exercise of its supreme and sovereign power and right, resolved to take up the resolution for the removal of the Speaker immediately.

The House further resolved that the Deputy Speaker shall preside over the House in view of the mandatory provisions in Article 181 (1) that the Speaker shall not, though present, preside while any resolution for his removal is under consideration.

The Deputy Speaker accordingly occupied the Chair. Then the motion "That Rule 53 which requires that the Secretary shall cause the resolution of removal of the Speaker to be circulated to all the Members of the Assembly together with an intimation about the date appointed for its discussion, be suspended under Rule 244" moved by the Hon. Leader of the House was put and carried.

The Deputy Speaker then read the resolution given notice of by Thiru N. Veerasamy, viz.,

"This House resolves that Thiru K. A. Mathialagan be removed from the office of Speaker of the Legislative Assembly of Tamil Nadu" and asked those in favour of leave being granted to rise in their places. More than 35 members rose in favour of leave being granted. The Deputy Speaker announced that leave was granted and called upon Thiru N. Veerasamy to move the resolution.

Thiru N. Veerasamy then moved the resolution.

The Deputy Speaker then put the motion of Thiru N. Veerasamy to the vote of the House and declared the same carried.

For the reasons stated above, I rule that the proceedings of the Legislative Assembly after 12 Noon on December 2, were valid and in accordance with the Constitution and the Rules of Procedure, that

380 1972, டிசம்பர் 2-ஆம் தேதி 12 மணிக்குமேல் பேரவையில் நடந்த
நிகழ்ச்சிகள் குறித்து எழுப்பப்பட்ட நடமுறைக் கேள்வி
களின் மீதான பேரவை துணைத் தலைவரின் தீர்ப்பு

[Mr. Deputy Speaker] [1972 டிசம்பர் 6]

the Deputy Speaker presided as provided in the Constitution and that the resolution for the removal of the then Speaker was moved and carried validly in accordance with the Constitution and the Rules of Procedure.

I must also state here that as provided in Article 181 when the office of Speaker is vacant, the Deputy Speaker shall perform the duties of the Office of the Speaker and therefore I perform the duties of the Speaker constitutionally and in accordance with the rules.

